

Sum blað- og fyrirtaksstjóri er tað uppgávan hjá Torfinni Smith, at samskipa arbeiðið á Sosialinum. — Kortini kann eg siga, at eg ongantið havi kent, at politisku hugsjónirnar hava verið skerdar í royndini at samantvinna hesi bæði størvini. sigur Torfinn

Framhald av síðu 15

— Eg var blaðstjóri í fyra ár, men segði síðani arbeiðið frá mær á blaðnum.

Hvi?

— Tað var heilt einfalt av teirri orsök, at eg ikki í longdini megnaði at skriva blaðið í frílætunum. Hartil kom, at arbeiði mitt á Vøðurstøðini eisini færdi við sær, at eg noyddist at arbeiða har um næturnar. Eg noyddist tí mangan at skriva blaðið í døgurðatímanum, so sum mangan var neyðugt, um eg skuldi klára tað eg hevði sett mær fyri.

Nú gingu nokur ár, har Sosialurin var útgivin undir ógvuliga vánaligum umstøðum. Prentsmiðjan á Heygsbreyt var avloðað og slitin, og ikki vóru umstøður, at gera nakrar ábøtur, tí búskaparliga grundarlagið ikki var til staðar.

Torfinn fekk arbeiði á Postverkinum, har hann var í try á, til tað aftur komu boð eftir honum frá Javnaðarflokkinum.

— Í 1977 gjørdi felagsstjórnin av, at nakað munagott skuldi setast í verk viðvíkjandi Sosialinum, og at eitt fólk skuldi setast burturav, at standa fyri blaðnum og leiðsluni av hesum.

Hóast eg ikki hevði hug til at taka av hesum arbeiði sum varð mær bjóðað, so tók eg kortini av, men bert við farloyvi á Postverkinum í eitt ár, sigur Torfinn.

Tung spor

— Tað var í aug. mána 1976 eg byrjaði aftur á Sosialinum, og hevði eg vitað hvussu stór byrða var lögð á meg, so hevði eg ikki tikið við, sigur Torfinn og heldur fram: — Búskaparliga stóð tað so illa til, at vit rættuliga fóru at umhuga, hvat vit skuldu gera.

Trupuleikarnar stóðust av, at ein roynd í 1974 var gjørd við at umvæla prentsmiðjuna, samstundis sum ein fotoseti-

maskina var keypt, sum byrjan til útbýgging til off-sett teknik. Prentsmiðjan skuldi so gera annað arbeiði, sum teir vónaðu kundi stuðla blaðútgávuna fíggarliga, men hetta tiltakið hevði ikki vist seg at eydnast. Búskaparliga grundarlagið fyri Sosialinum var tí so vánaligt í 1977, at vit avgjördu at selja prentsmiðjuna og flyta blaðvirksemið í húsini í Sjørðagotu 9, sum vit høvdu keypt frammanunda.

— Tað vóru tung spor hjá mær, tá eg noyddist niðan á Heygsbreyt at siga fólkið upp á prentsmiðjuni, men hetta var einasta loysn, um vit skuldu fáa Sosialin á fótur aftur, sigur Torfinn.

Tá prentsmiðjan og húsið á Heygsbreyt var selt, byrjaði ein nýggj tíð fyri blaðið, og vit høvdu møguleika at arbeiða fram móti víðkan av blaðnum. Í 1977 settu vit ein blaðmann og eftir treimum árum vóru vit komnir so væl áleiðis, at tryggir blaðmenn vóru í arbeiði, samstundis sum upplagið vaks munandi.

Í 1979 var Fólkatingsval, og Jákup Lindenskov, sum tá var Landsstýrismaður, varð valdur fyri Javnaðarflokkin. Vilhelm Johannesen, sum tá var blaðstjóri á Sosialinum fór í Landstýrið fyri Jákup, og ein nýggjur blaðstjóri skuldi setast.

— Tað var heitt á meg um at taka við sum blaðstjóri aftur, og hesum jattaði eg, sigur Torfinn.

Nútiðar blaðútgáva

Vart tú eins ivasamur nú, sum fyrru ferðina?

— Nei, tað kann ikki sigast, tí nú vóru umstøðurnar viðvíkjandi blaðnum munandi broyttar. Eg hevði verið fyrirtaksstjóri í nokur ár, og visti nágreiniliga hvussu stóðan var. Frá at prenta eini 1500 eintøk var upplagið vaksið til umleið 5.500. Vit høvdu fingið vælskipaðar umstøður og gott blaðfólk, so eg visti,

at tað bert kundi ganga framá. — Ert tú nogdur við Sosialin?

— Nei — tað haldi eg ongantið at ein blaðstjóri skal vera, tí tað snýr seg ikki bert um at gera eitt gott blað og síðan at halda, at nú er væl. Tað er ein stór avbjóðing at geva blóð út í dag, tí nú setur lesarin óðrvisi krav enn fyri bert fáum árum síðan. Um vit skulu vænta okkum eins góða framgongd framyvir sum seinastu árin, so er tað nú vit skulu royna nakað nýtt.

Hetta setur stór krav til blaðfólkið og annað starvsfólk á blaðnum, sum eg eri sannfurdur um, megna sína uppgávu til fulnar, sigur Torfinn.

Vit hava í fleiri ár arbeitt við ætlanum um at geva blaðið út fleiri ferðir um vikuna enn nú, men higartil er tað ikki eydnast okkum at finna eina gongda leið, um hetta skal gerast veruleiki, sigur Torfinn og heldur fram: — Hóast alla vælvið í á Dimmalætting, har Sosialurin seinastu árin hevur verið prentaður, so noyðast vit at víðganga, at karmurin nú er vorðin ov trongur, um nakað munagott skal spyrjast burturúr, viðvíkjandi víðkan av blaðnum.

Hetta hava vit tikið til eftirtektar, og avleiðingarnar eru, at vit hava keypt eina pressu og nýggj hús, sum gevur okkum møguleika at arbeiða fram móti einum størri og betri blaði.

— Fyribils er ætlanin at koma út triggar ferðir um vikuna, og arbeiða við fram móti at gera eitt blað, sum samsvarar tíðini vit liva í.

Vit hava nú fyra blaðfólk í arbeiði, og hetta skuldi gjørt, at innihaldið í blaðnum kann gerast meira fjølbroytt, eins og vit nú fáa møguleika fyri at taka upp ymiskt tilfar, sum ikki hevur verið stundir til áður. Á Sosialinum hava vit altíð lagt dent á at fara nágreiniliga um tað vit skriva, og við fleiri fólkið er møguleikin eisini tilstaðar, at vit

kunnu víðgerða fleiri mál, enn vit higartil hava kunna sett okkum fyri.

Viðvíkjandi tíðindaflutninginum, sum alt meira er vorðin ein tíðandi táttur í Sosialinum, so fara vit at halda fram við hesum og útbýggja á hesum stað.

Hevur kostnaðurin verið minni politiskt tilfar?

— Spurningurin er eins nógv, hvat tú heldur vera politiskt tilfar. Er ein frásagn úr Tinginum ella býráðnum meira politisk enn t.d. tíðindaflutningur, sum er um tað sum fyrferst í samfelagnum?

Torfinn er hugsunnarsamur eitt bil, og sigur síðani: — Viðvíkjandi tíðindaflutninginum, so haldi eg ikki, at vit skulu flætta okkara persónligu politisku hugsanir inn í slíka frásagn, men heldur lýsa stóðuna út frá flest møguligum síðum.

Torfinn sigur víðari, at vit gera politisku hugsjónini nógv størri tænastru við tí rætta tilfarsvalinum. — Harvið meiri eg m.a., at blóð í alt ov litlan mun lýsa víðurskipti hjá »vanliga« fólkinum, víðgerða víðurskipti á arbeiðsmarknaðnum, men leggja heldur alstjóra orku í at siga fólki frá hvat onkur stjóri ella virksleiddari heldur um landsins víðurskipti.

— Einaferð vistu flest øll blóð í landinum at siga frá, at fiskasølustjórin helt, at fólk bygdu ov stór hús.

Vit finga ongantið at vita hvat »hina« øll meintu um húsini hjá fiskasølustjóranum!

— Hvi skal alt samfelagið skoðast frá einum stjóra — ella virksleiddarsjónarmið?

— Vit skulu heldur ikki, eins og ávis blóð hava hug til, — lýsa heimins víðurskipti út frá politisku sjónarmiðum hjá blaðstjóranum!

Tosa seg tilrættis

Hevur blaðskrivningin tít altíð samsvara tí partamenn tinar hava skrivað og sagt?

— Sosialurin styðjar Javnaðarflokksins stevnu-skrá og virkar tí fyri demokratiskari sosialismu. Meðan flokkurin til tíðir er í samgongu við øðrum flokkum, er greitt, at hann ikki kann halda seg heilt til stevnu-skrá okkara. Sosialurin harafturimót er ongantið í samgongu við nokrum, og kann tí tóna reint flag.

Har eg havi mett, at flokkurin í ávisum forúm er dekan av kompromis-demokratiskur istaðin sosialdemokratiskur, havi eg loyvt mær at tala at.

— Hetta haldi eg vera eina styrki fyri flokkinn eins og fyri blaðið sum heild. Tað er komið fyri, a eg havi verið ósamdur við onkran av partamonnun-

um, men eg havi loyvt mær at siga mína hugsan, eins og teir hava sagt sína. Vit hava kortini altíð skilt hvønn annan, og eg havi ongantið fingið ábreiðslur fyri hetta.

Lýsingar

Lýsingar eru tíðandi táttur fyri blaðið búskaparliga. Hevur tú ongantið kent tað sum prostitútion?

— Eg havi ongantið verið bangin fyri at víðgingið, at Sosialurin við hvørt hevur verið noyddur at selja nakað av sær sjálvum fyri lýsingar. Tað mugu øll blóð, sum hava lýsingar sum inntøkukeldu. — Kortini hava vit ikki hildið okkum aftur fyri at gjørt vart við ymisk víðurskipti, sum hava verið átaluverð, — sjálvt um tað hevur kosta blaðnum nakrar lýsingar. Tí haldi eg ikki, at vit »selja« okkum, at lýsingarkeldan ikki fær loyvi at skerja skrivfrælsið.

Óli Breckmann hevur mælt fyrirtøku frá at lýsa í Sosialinum, tá tað hevur hesum fígga sína egnu undirgongd?

— Hetta hevur Óli Breckmann fullkomiliga misskilt, tí hann atti at vitað, at hvørki flokkurin ella Sosialurin hevur áhuga fyri at forkoma hesum fyrirtøkum, sum hann sipar til.

Tvørturimót, — fær Óli Breckmann og stórkapitalurin fyrst fritt rásarum, so vera tað hann og hansara likar, sum forkoma somu fyrirtøkum. Hetta skulu vit ikki so langt aftur í tíðina at finna fersk dømi um, sigur Torfinn.

Tað hevur verið mangan-gongdin, at blaðstjórar verða landsstýrismenn. Er hetta eisini ein lojfolið tú ætlar at nýta?

— Nei, tað havi eg ongá ætlanir um. Fyri mær eru øll politisk stórv álitistórv, sum tann einstaki skal rokja so væl sum møguligt. Tí haldi eg tað vera eins stór uppgáva at vera t.d. blaðstjóri sum tinglimur ella landsstýrslimur, har uppgávan er at gera eitt arbeiði til felags gagn fyri samfelagið.

Tú ert eisini floksskrivari. Hvønn tyding hevur tað fyri flokkinn?

— Sum floksskrivari er tað uppgáva mín at samskipa arbeiðið innan flokkinn. Í dag, nú alt gongur ógvuliga skuldisliga fyri seg, er tað neyðugt fyri politikkarar, sum úteftir mynda flokkinn, at teir hava haldgott grundarlag at arbeiða á. Hetta er m.a. tað ein floksskrivari skal fremja.

— Tað er ikki umráðandi hvat politiska starv titt kallast, — bert tað verður gjørt til felags gagn fyri flokkinn og hervið eisini fyri samfelagið. sigur Torfinn at enda.

Fólk á gøtuni

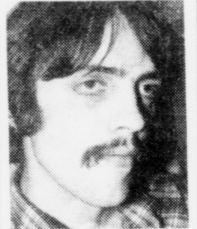
Hvat lesur tú helst í Sosialinum?

Hvat kundi tú umframt hetta hugsað tær at lisið?

Svanhild Danielsen: — Lesarabrev og harnæst tíðindi og greinir av nýggjum í Føroyum.

— Eg haldi tað hevði verið gott um ein brævkassi var í blaðnum, — her hugsi eg serliga um sosialráðgeva.

Henning Tausen: — Fyrst tær politisku greinirnar, síðan lesarabrevini. Annars haldi eg at blaðið er fjølbroytt í innihaldinum, tó at eg kundi hugsað mær politisk mál meira víðgjørt, eitt nú ungdomsmálið.

Marianna Simonsen: — Oddagreinina, síðan yvirskriftir og tær greinir, sum eg festi meg við. Eg lesi helst eisini uttanlandatiðindi um nokur eru í blaðnum, eins og eg altíð lesi útværps og sjónvarpsskrána.

Serliga útlendsku útværpsskráirnar saman við tí føroysku, hava mín áhuga. Ein góðan brævkassa sakni eg í blaðnum.